

iz pogodbe, je lahko svojevoljno ravnal in ne gre tu govoriti o nezvestobi.

Lažje bi bilo reči, da je dejanje obtoženčevo goljufija. A tudi tega tukaj ni. Pravnih dejanj med varuhom in varovancem zakon ne izločuje, zahteva pa pri njih po §-u 271. obč. drž. zak., da se nedoletniku postavi posebni skrbnik. Obtoženec je sicer oblastvu naznanil, da je Ivan P. najemnik, izognil se je tako rečenemu predpisu, a vender ni jasno, da bi bilo zapuščinsko oblastvo najemno pogodbo potrdilo samo zaradi tega, ker je Ivan P. bil najemnik, in misliti je, da je pogodba bila stvarno ugodna in letna najemščina 32 gl. videti primerna. Tudi ni trditi, da je obtoženec, ko je bil na dražbi najem zdražil in Ivana P. na videz napravil za najemnika, ravnal z mislijo na nečastni dobiček, kajti ni prezreti, da bi bil nedol. Ivan N., čigaver je dom, lahko škodo trpel, ako bi se bil njegov dom prepustil raznim, često izseljujočim se najemnikom, tu pa ga je najem na celo vrsto let, z jedno in isto osebo sklenen, zavaroval proti vsem podobnim izgubam.

Iz upravne prakse.

Odpošiljanja žaljivih dopisnic ni pokoriti v političnem, nego v navadnem kazenskem postopanju. Če se pismo ne piše samemu žaljencu, nego tretji osebi, katera ga indiskretno obvesti o vsebini njegovi, to ni prikrajšanje časti.

Pek Josip S. v T., v okraji F., naročil je pri zastopniku mlinarja Henrika L. v P., trgovci Karlu K. v E., deset vreč moke. Četudi poslana moka, kakor trdi Josip S., ni bila po dogovoru, vender je bil tožen, da mora plačati vso kupnino, in imel zaradi tega 40 gl. škode. Pisal je torej o tem Henriku L. v P. pismo z dne 22. jan. 1890, v katerem njegovega zastopnika Karla K. imenuje, da je »bajazzo«, »l-jude« in »dummer bursche«, ter pravi, da ga je ta »angeschmiert«. Pismo je bilo v T. na pošto oddano in Henrik L. je o njem Karla K. obvestil. Temu samemu je Josip S. pisal dopisnico, katera je bila na pošto oddana v T. dne 6. jan. 1890 in s katero mu tudi očita, da ga je pri tej kupčiji »angeschmiert«. Karel K. je na to po odvetniku dru. Z. tožil Josipa S.

pri okraj. glavarstvu v F. zaradi prikrajšanja časti in prosil, naj se kaznuje in obsodi v povračilo zastopnih stroškov 9 gld. 90 kr. Josip S., kateremu se je bilo zaradi tega dne 17. febr. 1890 opravičevati, izjavi, da ga je tožitelj v resnici prevaril, da mu pa on ni mislil prikrajšati časti. Okrajno glavarstvo v F. odstopi najprvo to reč okr. glavarstvu v E. kot kompetentnemu oblastvu, ker bi se bilo prikrajšanje časti pričelo sicer v okraji F., a završilo se šele v okraji C. Okrajno glavarstvo v E. pa je odklonilo kazensko-uradno postopanje, češ, da je pri prikrajševanji časti po pismih smatrati kraj, kjer se na pošto odda, za kraj dejanja, — in na to izjavi se okrajno glavarstvo v F. z odločbo z dne 21. marcija 1890, da ni kompetentno v tej reči, ker se je prikrajšala čast po dopisnici javno, pokorijo zaradi tega le sodišča, ker je vrhu tega dejanje završilo se v E. in prav za prav šele v P., kamor je bilo pismo poslano Henriku L. Poučila glede rekurza ni ta odločba.

Karel K. vloži rekurz, a namestništvo z odločbo z 29. aprila 1890 ni ugodilo rekurzu, ker pošiljanje odprtih dopisnic z razžaljivo vsebino po § 1239. obč. drž. zak. ne spada v uradno področje polit. upravnih oblastev, nego je pokoriti sodnim oblastvom po določbah obč. kazenskega zakona, in ker zadevno pismo ni bilo obrneno direktno do rekurenta, nego do tretje osebe in njej tudi doposlano.

Zoper to se Karel K. pritoži do ministerstva. C. kr. ministerstvo notranjih rečij je dne 11. avg. 1890 sub št. 14977 odločilo tako-le:

»Z odločbo namestništva z 29. aprila 1890 potrjena je odločba okr. glavarstva v F. z dne 21. marcija 1890, a zavrvena tožba Karla K. v E. proti Josipu S. v T. zaradi prikrajšanja časti, storjenega po dopisnici in zaprtem pismu z razžaljivo vsebino. Ministerstvo notranjih rečij zavrača rekurz Karla K. in sicer, kolikor se tiče odposlatve odrpte dopisnice, iz razlogov izpodbijane namestniške odločbe; kolikor pa se tiče pisma, obrnenega do Henrika L. v P., zategadelj, ker to, od Karla K. grajano pismo Josipa S. ni bilo obrneno na Karla K. in se ta zatorej ni mogel smatrati kaznjivo prikrajšanim v svoji časti po Josipu S., ker je bil le po indiskreciji Henrika L. obveščen o pismu.«

